

Sygn. akt IV U 1906/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 września 2014 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Kazimierz Kostrzewa

Protokolant: protokolant sądowy Marta Bartusiak

po rozpoznaniu w dniu 2 września 2014 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania H. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 31 października 2013 roku nr (...)

w sprawie H. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy

oddala odwołanie.

Sygn. akt IVU 1906/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 2 września 2014 r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 31 października 2013 r. wstrzymał H. K. od dnia 01.12.2013 r. prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w zw. z wypadkiem przy pracy. W uzasadnieniu swej decyzji organ rentowy powołując się na art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. 2004 r. Nr 39 poz. 353 z póź. zm.) wskazał, iż komisja lekarska ZUS - orzeczeniem z dnia 14.10.2013 r. stwierdziła, że odwołujący jest zdolny do pracy.

H. K. wniósł odwołanie od powyższej decyzji, zarzucając, iż nie zgadza się z rozstrzygnięciem bowiem wbrew stanowisku organu rentowego, schorzenia na które choruje przesądzają, iż nie jest w stanie skutecznie podjąć zatrudnienia zgodnie z kwalifikacjami. Odwołujący domagał się zmiany zaskarżonej decyzji organu rentowego poprzez przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy w zw. z wypadkiem przy pracy.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

H. K. urodzony w dniu (...) r. ma wykształcenie zawodowe mechanik maszyn rolniczych, pracował jako mechanik maszyn rolniczych, blacharz budowlany, mechanik, prowadził działalność gospodarczą w blacharstwo budowlane. Odwołujący w okresie od 1997 r. do 2006 r. pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy i od 04.05.2010 r. do 31.12.2011 r. pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy w zw. z wypadkiem przy pracy.

/okoliczności bezsporne/

W dniu 09.12.2011 r. odwołujący złożył do organu rentowego wniosek o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Orzeczeniem Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 10.01.2012 r. odwołujący został uznany za częściowo niezdolnego do pracy w zw. z wypadkiem przy pracy okresowo do 31.01.2013 r. Decyzją z dnia 27.01.2012 r. przyznano odwołującemu rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy w zw. z wypadkiem przy pracy do 31.01.2014 r. Komisja Lekarska ZUS, orzeczeniem wydanym w trybie nadzoru, w dniu 14.10.2013 r. stwierdziła że odwołujący nie jest niezdolny do pracy w zw. z wypadkiem przy pracy. Wobec powyższego przedmiotową decyzją ZUS odmówił wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w zw. z wypadkiem przy pracy od dnia 01.12.2013 r. Dowód: - akta ZUS.

Celem wyjaśnienia istoty sporu tj. istnienia uH. K. niezdolności do pracy zarobkowej w rozumieniu art. 12, art. 13 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162 poz. 1118 z późn zm.) w związku z art. 6 ust. 1 pkt. 6 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 199, poz.1673) Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego specjalisty z zakresu neurologii, chirurgii-ortopedii i interny.

Na podstawie wyników badań, w tym osobistego badania odwołującego i zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej biegli internista, chirurg-ortopeda i neurolog rozpoznali u odwołującego:

- uogólnione zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa,
- przebyte złamanie trzonów kręgów Th12,L1,
- przewlekły zespół bólowy grzbietu,
- nawracającą rwę barkową prawostronną w wywiadzie.

Odwołujący z uwagi na stan zdrowia nie jest niezdolny do pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami.

Jak wynika z uzasadnienia opinii, upadek z wysokości spowodował złamanie trzonów kręgów Th12,L1 z przewlekłymi dolegliwościami bólowymi w odcinku piersiowo-lędźwiowym oraz ograniczenie ruchomości tego odcinka kręgosłupa. Leczeniem zachowawczym i rehabilitacyjnym udało się uzyskać spłycenie dolegliwości bólowych i poprawę ruchomości. Nasiliły się też wcześniej odczuwane zaburzenia związane z dyskopatiami szyjnymi i ograniczeniem sprawności prawej kończyny górnej. Długotrwałe odsunięcie odwołującego od pracy i leczenie zaowocowało znaczną poprawą sprawności ruchowej. Zniekształcenia trzonów uległy wygojeniu. Kanał kręgowy nie uległ patologicznemu zwężeniu. Rdzeń kręgowy nie został naruszony. W badaniu stwierdza się dobrą sprawność ogólną odwołującego. Porusza się samodzielnie, sprawnie. Ustawienie kręgosłupa jest nieprawidłowe, lecz ruchomość ograniczona tylko w niewielkim zakresie. Próba b-m wynosi 2 cm, próba p-p 30 cm. Objawy rozciągowe są tylko zaznaczone. Zarówno sprawność manualna jak i funkcja chodu nie zostały w istotny sposób uszkodzone. Nie stwierdza się znacznego upośledzenia sprawności organizmu. Odwołujący jest zdolny do pracy zawodowej. Okresy zaostrzeń choroby można leczyć w oparciu o czasową niezdolność do pracy.

/dowód : opinia sądowo-lekarska – k. 12-15 as/.

Wydaną w tym zakresie opinie biegłych sądowych Sąd uznał za trafną i dostatecznie wyjaśniającą przedmiot sporu, gdyż została wydana przez specjalistów z tego rodzaju schorzeń na jakie choruje odwołujący, po wnikliwej analizie aktualnych wyników badań oraz zebranej aktach sprawy dokumentacji lekarskiej.

Opinia biegłych w ocenie Sądu spełnia ponadto wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych w art. 278 kpc i art. 285 kpc, a także w Rozporządzeniu Ministra Polityki Społecznej z dnia 14.12.2004 r. w sprawie orzekania o niezdolności do pracy w związku z art. 12-14 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.

Organ rentowy nie kwestionował opinii.

Odwołujący kwestionował opinie podnosząc że stanowisku biegłych przeczy wynik badania odcinka piersiowego kręgosłupa z dnia 17.03.2014 r. Domagał się przeprowadzenia dowodu z opinii uzupełniającej tych samych biegłych celem odniesienia się do treści tego zaświadczenia oraz przeprowadzenia dodatkowego, szczegółowego badania przedmiotowego celem określenia jego sprawności ruchowej. Sąd oddalił wniosek o przeprowadzenie dowodu z opinii uzupełniającej albowiem biegli w treści opinii uwzględnili wynik badania odcinka piersiowego kręgosłupa z dnia 17.03.2014 r. co znajduje odzwierciedlenie na karcie 3 opinii oraz uznał, że opinia w pełni zasługuje na uwzględnienie jako prawidłowo przeprowadzony dowód sądowo-lekarski zwłaszcza, iż zastrzeżenia odwołującego nie miały merytorycznego charakteru ograniczając się do negacji wniosków biegłych. W opiniowaniu sądowo-lekarskim zdaniem Sądu istotne znaczenie ma bowiem stopień naruszenia funkcji organizmu spowodowany stanem lub procesem chorobowym w odniesieniu do zdolności bądź niezdolności do pracy. Natomiast mnogość rozpoznanych schorzeń, stałe leczenie – nie przekładają się automatycznie na stopień zdolności do pracy. Subiektywne odczucia odwołującej muszą być oceniane w toku badania klinicznego i obiektywnie zweryfikowane. Obiektywna weryfikacja nie zawsze jednak spełnia oczekiwania stron zwłaszcza w postępowaniu w sprawach rentowych - co jednakże nie przesądza automatycznie, że opinia wydana jest z naruszeniem obiektywizmu i bezstronności.

Dowody z dokumentów zalegających w aktach Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nie budziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności, a ponadto ich nie były kwestionowane przez strony postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie H. K. od zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 31 października 2013 r. w świetle ustalonego stanu faktycznego i obowiązujących przepisów prawa nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 ust.1 pkt. 6 i 10 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 199, poz.1673) ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy oraz dodatek pielęgnacyjny.

W myśl art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U., Nr 162., poz 1118, z późn. zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie warunki:

- jest niezdolny do pracy,

- ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,

- niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b), pkt 4,6,7,9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a), pkt. 10 lit. a), pkt. 11-12, 13, lit. a), pkt. 14 lit. a) i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, lit. a), pkt 6 i 12, albo nie później niż wciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Stosownie do dyspozycji art. 12 powołanej ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności

do pracy po przekwalifikowaniu. W myśl dyspozycji ustępu 3 powołanego artykułu, częściowo niezdolną jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z dotychczasowym poziomem kwalifikacji.

Równocześnie zgodnie z treścią art. 13 powołanej ustawy, przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia, jak też możliwość wykonywania dotychczasowej pracy, względnie możliwość przekwalifikowania zawodowego. Dalej w myśl ustępu 3 cytowanego artykułu, trwałą niezdolność do pracy orzeka się, jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy, zaś gdy rokowania takie istnieją, orzeka się okresową niezdolność do pracy.

W myśl art. 107 powołanej ustawy prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy oraz wysokość tych świadczeń ulega zmianie, jeżeli w wyniku badania lekarskiego, przeprowadzonego na wniosek lub z urzędu, ustalono zmianę stopnia niezdolności do pracy, brak tej niezdolności lub jej ponowne powstanie.

Przedmiotem postępowania było ustalenie, czy ubezpieczony ze względu na stan zdrowia jest niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy i na jak długi ewentualnie okres czy też nie jest niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy jak to wynika z zaskarżonej decyzji organu rentowego.

W toku postępowania sądowego ubezpieczony został poddany badaniu przez biegłych, którzy wydali opinię na podstawie osobistego badania odwołującego, dokumentacji medycznej zgromadzonej w aktach rentowych i w aktach sprawy. Sąd w oparciu o opinie biegłych neurologa, chirurgii-ortopedii i interny stwierdził u odwołującego brak niezdolności do pracy jako jednej z niezbędnych przesłanek uzasadniających przyznanie prawa do renty w związku z wypadkiem przy pracy.

Stwierdzone schorzenia tj. uogólnione zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa, przebyte złamanie trzonów kręgów Th12,L1, przewlekły zespół bólowy grzbietu, nawracająca rwa barkowa prawostronna w wywiadzie nie uzasadniają uznania H. K. za nawet częściowo niezdolnego do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Odwołujący od dnia 01.12.2013 r. jest zdolny do pracy zgodnie z kwalifikacjami jako pracownik fizyczny, mechanik, blacharz budowlany. Odwołujący spadł z wysokości i doznał złamania trzonów kręgów Th12,L1 z przewlekłymi dolegliwościami bólowymi w odcinku piersiowo-lędźwiowym oraz ograniczenia ruchomości tego odcinka kręgosłupa. Leczeniem zachowawczym i rehabilitacyjnym udało się uzyskać spłycenie dolegliwości bólowych i poprawę ruchomości. Nasiliły się też wcześniej odczuwane zaburzenia związane z dyskopatiami szyjnymi i ograniczeniem sprawności prawej kończyny górnej. Długotrwałe odsunięcie odwołującego od pracy i leczenie zaowocowało znaczną poprawą sprawności ruchowej. Zniekształcenia trzonów uległy wygojeniu. Kanał kręgowy nie uległ patologicznemu zwężeniu. Rdzeń kręgowy nie został naruszony. W badaniu podmiotowym stwierdza się dobrą sprawność ogólną odwołującego, porusza się samodzielnie, sprawnie. Ustawienie kręgosłupa jest nieprawidłowe, lecz ruchomość ograniczona tylko w niewielkim zakresie. Objawy rozciągowe są tylko zaznaczone. Sprawność manualna nie została w istotny sposób uszkodzona. Nie stwierdza się znacznego upośledzenia sprawności organizmu. Odwołujący jest zdolny do pracy zawodowej. Okresy zaostrzeń choroby można leczyć w oparciu o czasową niezdolność do pracy.

Pozostałych warunków z art. 57 ust. 1 ustawy organ rentowy nie kwestionował.

W niniejszym przypadku odwołujący nie spełnia przesłanek z art. 12 w zw. z art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118 z późn. zm.) oraz art. 477¹⁴ §1 kpc należało orzec jak w sentencji wyroku.